

Sygn. akt VU 1606/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku H. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę

na skutek odwołania H. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 12 listopada 2013r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje H. C. prawo do emerytury poczynając od dnia 28 czerwca 2013 roku.

Sygn. akt VU 1606/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 listopada 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy H. C. prawa do emerytury.

Od decyzji powyższej wnioskodawca odwołał się w dniu 5 grudnia 2013 roku. Wniósł o przyznanie żądanego prawa z uwagi na to, że przepracował wymagane 15 lat w warunkach szczególnych.

Na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2014 roku skarżący sprecyzował odwołanie wnosząc o zaliczenie do pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia: od 25 listopada 1972 roku do 14 lutego 1974 roku w Zakładzie (...) Lasów Państwowych w O. na stanowisku drwała operatora oraz od 1 grudnia 1975 roku do 15 listopada 1977 roku w (...) Zakładzie Budownictwa (...) w T., od 28 lipca 1980 roku do 20 czerwca 1982 roku w Zakładzie (...) w R., od 1 sierpnia 1987 roku do 28 lutego 1991 roku w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. i od 27 maja 1992 roku do 18 sierpnia 1994 roku w Gminnej Spółdzielni (...) w W. na stanowiskach kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania. Na rozprawie w dniu 10 września 2014 roku pełnomocnik organu rentowego oświadczył, że nie kwestionuje faktu, iż w okresie od 25 listopada 1972 roku do 14 lutego 1974 roku wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

S. C., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 17 lipca 2013 roku wniosek o przyznanie emerytury.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1-5 w aktach ZUS)

Na dzień 1 stycznia 1999 roku skarżący udowodnił staż pracy wynoszący ponad 25 lat. Niekwestionowany przez ZUS okres zatrudnienia wnioskodawcy w szczególnych warunkach wynosił w dacie wydania zaskarżonej decyzji łącznie 6 lat, 4 miesiące i 12 dni.

Są to okresy zatrudnienia: od 19 listopada 1977 roku do 5 marca 1980 roku w (...) S.A. w R. na stanowisku kierowcy wywrotki oraz od 6 czerwca 1983 roku 30 czerwca 1987 roku w Okręgowym Zakładzie (...) w Tuszynie na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Przy wliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 25 listopada 1972 roku do 14 lutego 1974 roku (1 rok, 2 miesiące i 21 dni) staż ten wynosi 7 lat, 7 miesięcy i dni.

Wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

(okoliczności niesporne)

W okresie od 1 grudnia 1975 roku do 15 listopada 1977 roku wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Zakładzie Budownictwa (...) w T.. W świadectwach pracy wystawionych wnioskodawcy za wskazany wyżej okres zatrudnienia wskazano, że pracował na stanowisku kierowcy samochodowego.

(dowód: świadectwa pracy k. 13, 15 w aktach ZUS)

W (...) Zakładzie Budownictwa (...) w T. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jeździł samochodem marki (...), którym przewoził materiały budowlane. Innych czynności wnioskodawca nie wykonywał.

(dowód: zeznania świadków J. P. i S. S. (1) k. 72-73, k. 74, zeznania wnioskodawcy k. 30-31, k. 32 w aktach sprawy)

Rejonowy Zakład Budownictwa (...) w T. nie wystawił wnioskodawcy świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczność niesporna)

W okresie od 28 lipca 1980 roku do 20 czerwca 1982 roku wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...) w R.. W świadectwie pracy wystawionym wnioskodawcy za wskazany wyżej okres zatrudnienia wskazano, że pracował na stanowisku kierowcy.

(dowód: świadectwo pracy k. 32 w aktach ZUS w aktach sprawy)

W Zakładzie (...) w R. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych. Wnioskodawca jeździł samochodami marki (...) i (...), którymi przewoził meble. Były to samochody o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Innych czynności wnioskodawca nie wykonywał.

(dowód: zeznania świadków W. G. i H. Ż. k. 72-73, k. 74, zeznania wnioskodawcy k. 30-31, k. 32 w aktach sprawy)

Zakład (...) w R. nie wystawił wnioskodawcy świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczność niesporna)

W okresie od 1 sierpnia 1987 roku do 28 lutego 1991 roku wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K.. W świadectwie pracy wystawionych wnioskodawcy za wskazany wyżej okres zatrudnienia wskazano, że pracował na stanowisku kierowcy.

(dowód: świadectwo pracy k. 39 w aktach ZUS)

W Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych. Wnioskodawca jeździł samochodami marki (...), którymi przewoził materiały budowlane na budowy. Innych czynności wnioskodawca nie wykonywał. Wnioskodawca nie był członkiem spółdzielni, tylko pracownikiem. Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 4 czerwca 1999 roku, w którym wskazano, że wnioskodawca był członkiem spółdzielni zostało wystawione nieprawidłowo przez likwidatora spółdzielni. Zaświadczenie to likwidator sprostował w dniu 16 stycznia 2001 roku.

(dowód: zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 36, 43 w aktach ZUS, zeznania świadków S. Ł. i S. S. (2) k. 30, 31, k. 32, zeznania wnioskodawcy k. 30-31, k. 32 w aktach sprawy)

Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjnej (...) w K. nie wystawiła wnioskodawcy świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczność niesporna)

W okresie od 27 maja 1992 roku do 18 sierpnia 1994 roku wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Gminnej Spółdzielni (...) w W.. W świadectwie pracy wystawionym wnioskodawcy za wskazane wyżej okresy zatrudnienia wskazano, że pracował na stanowisku kierowcy.

(dowód: świadectwo pracy k. 41 w aktach ZUS)

W Gminnej Spółdzielni (...) w W. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych. Wnioskodawca jeździł samochodami marki (...) i (...), którymi woził węgiel, nawozy i cement. Były to samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Innych czynności wnioskodawca nie wykonywał.

(dowód: zeznania świadków T. Ś. i T. Z. k. 72, 73, k. 75, zeznania wnioskodawcy k. 30-31, k. 32 w aktach sprawy)

Gminna Spółdzielnia (...) w W. nie wystawiła wnioskodawcy świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

(okoliczność niesporna)

Przy zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia od 25 listopada 1972 roku do 14 lutego 1974 roku, od 1 grudnia 1975 roku do 15 listopada 1977 roku, od 28 lipca 1980 roku do 20 czerwca 1982 roku, od 1 sierpnia 1987 roku do 28 lutego 1991 roku oraz od 27 maja 1992 roku do 18 sierpnia 1994 roku, staż pracy wnioskodawcy w takich warunkach wynosi łącznie z okresami niekwestionowanymi przez organ rentowy więcej niż 15 lat.

(okoliczność niesporna)

Sąd Okręgowy zważył i ocenił co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (tj. poniżej 65 lat dla mężczyzn). Ustęp 4 art. 32 stanowi zaś, że wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk

oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Stosownie do art. 184 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy (w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2012 roku) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało zatem rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia). Należy dodać, że warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy, ale stale wykonuje prace o jakich mowa w rozporządzeniu (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 2000 roku, II UKN 39/00, OSNAP 2002/11/272).

Okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Brak takiego świadectwa nie wyklucza jednak dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego. Stanowisko takie wielokrotnie zajmował również Sąd Najwyższy, który między innymi w wyroku z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239 stwierdził, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.), obecnie rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412), dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami.

Spór pomiędzy stronami, w związku z zarzutami podniesionymi przez wnioskodawcę w odwołaniu, ograniczał się do faktu, czy ma on wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Spełnienie pozostałych przesłanek

nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości – wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, w dniu (...) 2012 ukończył 60 lat i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Dokonując ustaleń w zakresie rodzaju prac wykonywanych przez wnioskodawcę w okresach zatrudnienia od 1 grudnia 1975 roku do 15 listopada 1977 roku w (...) Zakładzie Budownictwa (...) w T., od 28 lipca 1980 roku do 20 czerwca 1982 roku w Zakładzie (...) w R., od 1 sierpnia 1987 roku do 28 lutego 1991 roku w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. oraz od 27 maja 1992 roku do 18 sierpnia 1994 roku w Gminnej Spółdzielni (...) w W. Sąd oparł się na zeznaniach świadków S. Ł., S. S. (2), T. Ś., W. G., J. P., S. S. (1), T. Z. i H. Ż. oraz zeznaniach wnioskodawcy. Zeznania te zasługują na wiarę, gdyż są spójne i wzajemnie się uzupełniają. Organ rentowy nie przedstawił zaś w toku postępowania żadnych dowodów, które pozwoliłyby na podważenie ich wiarygodności.

Z zeznań powyższych wynika, jakie konkretnie prace wnioskodawca wykonywał i w jakim wymiarze czasu pracy pracował.

Będąc zatrudnionym we wszystkich wskazanych wyżej zakładach pracy wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

I tak w (...) Zakładzie Budownictwa (...) w T. wnioskodawca jeździł samochodem marki (...), którym przewoził materiały budowlane. W Zakładzie (...) w R. jeździł samochodami marki (...) i (...), którymi przewoził meble. W Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K. wnioskodawca jeździł samochodami marki (...), którymi przewoził materiały budowlane na budowy. Wreszcie w Gminnej Spółdzielni (...) w W. wnioskodawca jeździł samochodami marki (...) i (...), którymi woził węgiel, nawozy i cement.

Dodać należy, iż jak wynika z zeznań świadków S. Ł., S. S. (2) wnioskodawca nie był członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) w K., tylko pracownikiem. Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 4 czerwca 1999 roku, w którym wskazano, że wnioskodawca był członkiem spółdzielni zostało wystawione nieprawidłowo przez likwidatora spółdzielni. Zresztą zaświadczenie to likwidator sprostował w dniu 16 stycznia 2001 roku. W świetle powyższego twierdzenie organu rentowego, że wnioskodawca był członkiem spółdzielni należało uznać za nieuzasadnione.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budzi żadnych wątpliwości, że wnioskodawca wykonywał w spornych okresach zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace wymienione w Wykazie A, Dziale VIII pkt 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, tj. prace na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W związku z tym, że wykazane przez wnioskodawcę okresy pracy w warunkach szczególnych wynoszą więcej niż 15 lat, stwierdzić należało, iż spełnia on wszystkie wymagane prawem warunki do uzyskania prawa do emerytury zgodnie z art. 32 ust. 1 w zw. z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.